

Po zaplembi druga izdaja!

SLOVENSKI

GOSPODAR.

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četr leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnemu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne вра-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 27.

V Mariboru, dne 5. julija 1900.

Tečaj XXXIV.

Slovenski narodni ponos.

XI.

»Jaz sem Slovan z dušo, s telom, to priznavam svetu celom!« Tako radi pevamo, in ponos nam širi srce, kadar se nam mogočni akordi te slovanske pesmi vlivajo v dušo; a ne le pevajoče, ampak vedno naj napolnjuje čvrst slovanski ponos, vedno naj vsak izmed nas tudi čuti, da je Slovan. Kakor se n. pr. s ponosom zavedaš, da si kristjan (če kristjanstvo razumevaš), da si poštenjak, ki nimaš na vesti niti najmanjše krivice, da si veden oče svojih otrok, da si za vso župnijo vzgleden mladenič, tako naj ti je tudi do smrti zvest mogočen ponos, da si Slovan.

»Slovan« za vsakega izmed nas ni le beseda, toliko vredna kakor na pr. Francoz, Šved, ampak nje vsebina je velikanskega pomena. Daj si to v kratkem razložiti!

Ti si ud družine; oče, mati, sestra in ti, vsi čutite, da spadate drug k drugemu, da v človeški družbi skupaj tvarjate neko majhno celoto, v kateri skrbite vsak za blaginjo druga, varujete vsak čast svojega sodruga, in vsakega pojedinca izmed vas navdaja ponos, če vaša celota, t. j. družina, v dobrem napreduje in se pred svetom spoštuje.

Vaša družina, ki sestaja, kakor smo rekli, iz starih ljudij, pa je zopet člen večje skupščine, namreč rodbine ali žlahte, ki jo družijo, dasi nekoliko rahleje, vendar se vedno dovolj trdne rodne vezi; in tudi žlahta čuti skupnost, se med seboj podpira in varuje

in je ponosna, če se je jeden njenih udov odlikoval, pa se zopet čuti osramočeno, če se je zoper čast pregrešil. Samo od sebe se razume, da udje družine kakor rodbine govorijo jeden in isti jezik; vendar se ta-le v raznih krajih suče nekoliko drugače.

Tiste rodbine, ki so si po jeziku najbliže, pa se zopet nekamo družijo tesneje in tvarjajo celoto, namreč narod, ki tudi svojo skupnost čuti, dasi se tudi s sosednimi rodbinami izven sebe še prav dobro razumeva; tako so nastali na pr. slovenski, srbohrvatski, bulgarski, ruski, poljski, češki in lužičkosrbski narod. Vsak izmed njih varuje svojo narodno čast, skrbi za skupni ali takozvani narodni imetek, se skupno raduje in skupno žaluje.

Vendar se zraven tega vsak posamezni člen naroda še zanima tudi za blaginjo in gorje sorodnega naroda, da, celo vsakega nje pojedinka, približno kakor da bi ta bil ud naroda njegovega. Skupščina, sestajajoča iz poprej imenovanih narodov zove se slovansko pleme. Narodi tega plemena so po krvi in jeziku med seboj bolje sorodni nego z vsakim katerimkoli narodom izven njega; nekateri si stoje tako blizu, da jih še prav razločevati ni mogoče, kakor na pr. Slovence in Srbohrvate, ali Srbohrvate in Bulgare; saj se ne ve, kam bi se Kajkavci, ki vežejo prva dva naroda, in Slovani, govoreči makedonsko na-reče, ki veže zadnja dva, naj djali, ali k Srbohrvatom ali k Bulgarom. Toliko le za primer.

Slovanski narodi pa se svoje skupnosti, hvala Bogu, tudi posebno močno zavedajo; oni čutijo med seboj tako tesno sorodstvo,

da se slovansko pleme raje smatra le za narod, narodi pa imajo za oddelke, ki govore le razna narečja jednega in istega jezika. Med slovanskimi narodi vlada v resnici bratska ljubezen, ki ni pena, ki se, kadar treba, tudi kaže v dejanju. To nikakor ni prikazen, ki se pri drugih plemenih razumeva sama od sebe. Angleži in nizozemski Buri sta naroda istega, namreč germanskega plemena; ali kako so se mesarili in se skušajo pokončati še danes? In kateri germanski narod se je zavzel za krivično preganjanega slabejšega brata? Nobeden še niti prsta ni ganil. Seveda nastane, kakor včasih med brati, tudi med slovanskimi narodi tu in tam kako neskrajje, ki pa zopet mine in slovanske celokupnosti prav nič ne ruši; pač pa lahko z veseljem konstatiramo, da gojijo slovanski narodi, odkar se je slovanska misel probudila, bratstvo od dne do dne z večjo ljubeznijo, tako da na to bratstvo lahko stavimo najlepše upe za bodočnost.

Slovansko pleme je človeštva zadnji in največji del, črez katerega se razširja naš čut bratske vzajemnosti. Vsak Slovenec ima se torej tudi smatrati Slovana in da mu je to naj vir novega ponosa, hočemo sedaj dokazati.

Drugi slovenski katoliški shod.

Ljubljanski pripravljalni odbor za drugi slovenski katoliški shod pošilja ta-le oklic: Katoliški Slovenci! Minilo bo skoro osem let, odkar se je v Ljubljani sešel prvi slovenski katoliški shod. Komu na slovenski

Listek.

Materina kletev.

Resnična povest. M. T. Savinjski.

(Konec.)

Slonel sem tik vrat. Damen Coupé je stalo nad njimi zapisano z debelimi črkami. Bile so res same žene, gospe in gospodičine v njem.

Vrata so bila poludprta in le zgoraj zastrta s temnozelenim zastorom. Nisem se zanimal za družbo, še manj za nje pogovore, četudi bi sleherno besedo lahko umel. Kajti, kakor je že navada v železniških kupejih, vsi so govorili na glas.

No kmalu so se utrudili. Le dve, že precej postarni gospe — sodil sem to po glasu — sta živo govorili naprej.

Nehote sem postal pozoren, ko je jedna izmed njih povzela besedo, da pripoveduje o nesreči, ki se je v njeni domovini pripetila nekemu trgovcu Kostniku.

Kostnik — vzdranim se — to ime sem že slišal — ah res, danes je je imenoval ravnatelj v zavodu ter rekel, da je nesrečni oče obeh slepih deklic nek trgovec »Kostnik«. Nehote sem odstopil od vrat ter se postavil k nasprotnemu oknu in napeto poslušal.

»Vi ne verjamete, kako brezrčni utegnejo biti možje, ako se dado voditi pred sodkom. Ravnajo brez premisleka — brez srca, tako tudi ta Franc Kostnik! Druge in sebe je pehnil v nesrečo. In zdaj nima več veselega trenutka« reče gospa.

»Kaj pa je bilo ž njim — povejte, povejte, bo nama vsaj hitrej čas minul sili sopotovalka.

Ni se dala dolgo prositi zgovorna starka in začela je:

»Ta trgovec Kostnik prišel je pred kacimi desetimi leti v naše majhno mestece. Mlad in prijazen človek je bil — postrežljiv in pošten — kaj se je treba več?

Sicer je začel s skromno prodajalno, a kmalu je imel vse kupce iz mesta in okolice okolo sebe.

Najbolj zanimivo za meščana — osobito za dekleta je bilo to, da je bil Kostnik še samec. Le neka priletala žena — Kostnikova Lena — tako so jo imenovali, mu je stregla, opravljala gospodinjstvo. Pravili so, da je daljna sorodnica njegove matere.

A zvedelo se je sčasoma, da si išče novi trgovec družico za življenje. Nemara si bo izbral katero domačo cvetko — upale so matere, saj ni bilo slišati, da ima kje nevesto.

Kar se že vedno godi v takih slučajih: ugibalo, sodilo, obrekovalo in opravljalo se

je mnogo. Mamice so stikale glave, in da je bil trgovec Franc s katero Tinko ali Anko prijaznejši kakor s vsemi drugimi — in če tudi ni bil — brž je bil skovan sklep. Glejte, ta je prava! Tinko bo vzel.

Da vam povem, jaz imam v tej stvari dobre oči. Koj, ko je prišel Kostnik k nam, rekla sem: »Ribarjeva Minka bo njegova nevesta in nobena druga.«

Veste, ta Minka je bila cvet našega mesta. Ljubeznjiva, krotka in pohlevna deklica — a tudi delavna in pridna — gospodinja skoz in skoz. Mati njena, vdova po gostilničarju Ribarju, je vodila sama gostilno, dočim je deklica imela na skrbi vse drugo gospodarstvo. In imeli so ga veliko. Bili so precej premožni.

To Minko torej si je izvolil trgovec Kostnik za svojo nevesto.

Jaz sem — seve — že vedela prej, da bode prišlo tako. Saj sta bila kakor ustvarjena drug za druzega. Oba velika, mlada in lepa — on izboren trgovec, ona pridna gospodinja — in rečem vam, vsi smo se veselili novega para.

Vse je zavidalo nevesto Minko, vse čestitalo ženinu Kostniku. In ljudje so trdili, da se zelo ljubita. Ž njim, s Kostnikom namreč nisem govorila o tej zadevi, — pač pa nekoč z Minko.

zemlji ni znano, kako važen, kako potreben, kako koristen je bil ta shod? V nejasnost tedanjih razmer je posvetil z lučjo nemlinljivih katoliških načel, boječim je vžgal pogum, neodločnim je pokazal pravo pot, in katoličane je združil s trdno vezjo.

Veselo je vsklico novo življenje pod vplivom prvega slovenskega katoliškega shoda. Požrtvovalni domoljubi so se z vnetim srcem posvetili delu katoliške omike. Vzveteli so novi družabni organizmi v duševni in gmotni prospeku našega ljudstva.

Pa nove nevarnosti kličejo k novemu delu. Koliko se je izpremenilo od prvega slov. katol. shoda! Nevarnosti, ki smo jih prej slutili, stojijo pred nami odkrito, jasno, izvajajoče nas na ponovljeno delo.

Liberalstvo je stopilo iz megle nejasnosti in se je razvilo v radikalno protiversko stranko, ki v boju zoper cerkev ne išče več nobene krinke, ampak se druži očitno z vsemi, ki izpodkopujejo krščanstvo. Nasproti si stojita samo še katoliška cerkev in očitno brezversko. Kar je vmes, ne more ostati brez barve, stopiti mora na desno ali na levo.

Ali ni protikatoliško gibanje privedlo do uničajočega boja med narodi, v katerem mora močnejši pokončati slabejšega, do boja, v katerem naš narod slovenski mora propasti, ako se ne požive večna načela pravičnosti, katerih poklicana varihnja je katoliška cerkev?

Ali ni liberalizem med stanovi vnel onega brezobzirnega, neusmiljenega bojevanja za obstanek, v katerem je brez brambe gospodarsko slabejši, onega boja, v katerem mora shirati slovensko narodno gospodarstvo, ako se ob zadnji urri ne zatečemo k načelom krščanske pravičnosti in jim v javnosti pomorem do zmage?

Za to tako naporno kot zasluzno delovanje pa je treba združiti vse dobro misleče Slovence, utrditi naše bojne vrste, treba je oživeti med nami složnega duha celokupnosti, kateri je vedno priklil iz katoliških idej, katerih so prodile v javnosti.

Človeštvo ob koncu XIX. stoletja, ki je tako bogato najrazličnejših iznajdb in izumov, ne more se veseliti svojega napredka, ako mu je razum otrovan z verskim dvonom, ako mu je srce omrzelo do najvišjih blagrov, ako propadajo celi slojevi, ako v javnosti večni zakoni pravice in ljubezni nimajo veljave. Veliki, bogati, nadarjeni narodi, stoječi na vrhuncu materialne kulture, so propadli, ko so zabredili v oni tok brezverskega mišljenja, v katerem tira nas protikatoliška agitacija.

Neovirano gospodstvo materialnih sil, svobodno nasilje nenhavnih načel, očitno za-

ničevanje katoliških naukov — ti so vzroki, ki ovirajo naš napredok.

Zato pa ljudstva povzdigujejo svoje poglede k luči resnice in pravice, ki jim sije iz nemlinljivih božanstvenih naukov katoliške vere.

Katoliški Slovenci! V velikem, važnem času živimo. Zasijala je doba, ki hoče iz razvalin sezidati novo stavbo krščanske omike.

Katoliška zavest se vzbuja, krepi in raste, in srečnejši narodi, nego smo mi, vidijo v njej poroštvo boljše bodočnosti.

Tudi mi, katoliški Slovenci, ne smemo zaostati. Ona vera, ki jo je Odrešenik sveta prinesel na svet, ima zdravilo tudi za naše rane, ima moč, ki bo utrdila tudi našo slabost.

Ob meji dveh stoletij, izučeni po bridkih izkušnjah, v sluttini prihodnjih viharjev, kličemo Vas torej, katoliški slovenski bratje, na »drug slovenski katoliški shod«, kateri bo zboroval v Ljubljani drugi teden meseca kimovca tega leta. Natančnejša določila se v kratkem objavijo.

Osrednji pripravljalni odbor je skoro dovršil svoja dela. Sklepi, ki se bodo predložili katoliškemu shodu v potrjenje, obsegajo obširen lep program za složno skupno delovanje vseh slovenskih stanov. Razposlali se bodo naslednje dni v presojo krajevnim pripravljalnim odborom po vseh delih slovenske domovine.

Učenjak in duhovnik, kmet in delavec, trgovec in obrtnik bodo na tem shodu videli; kako se dá skupno in vspešno v lepi slogi delovati za ljudstvo v duhu katoliških načel.

Ob tej slovesni priliki torej, ko se bo ves slovenski narod poklonil in posvetil Zveličarju sveta, ob tem kulturno važnem trenutku, ko si bomo sestavili navodila za delovanje in bojevanje dvajsetega stoletja, na ta odločilni dan prihitel v belo Ljubljano zastopniki vseh slovenskih stanov in krajev, da združeni pod vodstvom svojih škofov, zjednjeni po načelih in po težnjah, zborujemo Bogu v čast, narodu pa v prid in rast!

Zastava sv. križa naj mogočno vsplapola nad nami! Ime Zveličarjevo naj glasno zaori po slovenski zemlji! Njegovo presveto Srce izlij nad naš narod duha milosti, pravice in ljubezni!

V Ljubljani, na praznik presvetega Srca Jezusovega I. 1900.

Politični ogled.

Državni zbor spi, a med tem deluje ministerstvo pridno s § 14, s katerim si do-

začela, ali bode Minka srečna s trgovcem Kostnikom.

Premehka je — on pa nagel in vihav — in — no — le poslušajte, kako je prislo potem dalje.

Dočim so se vsi, smelo rečem, vsi pošteni prebivalci našega mesteca veselili nove zaroke — bila je nevoljna le trgovčeva strežnica Lenka. Bala se je, da je mlada gospa ne bode marala, da bo šla od hiše — sploh ni mogla že od nekdaj ne trpeti, da bi si pridobil kedo Kostnikovo prijateljstvo in pa ljubezen. Ljubosumna je bila, povrh še hudobna — vsaj meni se je taka dozdevala — in jaz imam dobre oči.

V cerkvi je zraven mene v klopi sedela, ko so prvič oznanili novi par. Videla sem, kako je z jeznim pogledom švignila preko tja — na levo stran, kjer je navadno bila Minka — a danes je ondi ni bilo.

Mene je nevolja popadla. Lenka se je zlovoljno nasmehnila — in ko je zapustila cerkev, sem jo pogledala v obraz. Bilo je nekaj hudobno zadovoljnega v njem — in mene se je polastil nekakov nemir — najraje bi šla za njo iz cerkve, in ji rekla: »Lenka, pustite zaročenca pri miru — ne kalite jima sreče!« A premislila sem si; kaj me skrbijo taje zadeve!

voljuje vse denarne potrebščine. Cesar je zopet sam določil, koliko naj Avstrija in koliko Ogerska doprinaša k skupnim državnim stroškom. Od državnega zpora sklenjeni načrt zakona, po katerem bi bili zastavni listi deželnih kreditnih zavodov in hranilnic prosti rentnega davka, ni dobil najvišjega potrjenja.

Nemški posredovalni jezik nam hočejo vsiliti Nemci. To pa zategadelj, da bi njih sinovi tudi med drugimi narodi lahko dobivali kruh, ne da bi se jim trebalo drugega jezika učiti, in pa, to je skrivni namen, da bi bil tem hitrejši pripravljen Prusiji most do morja slovenskega, do sinje Adrije. Vsi nenemški narodi so seveda odločeno proti tej držni zahtevi Nemcov. Slovenci pa odgovorimo na to zahtevo s tem, da damo švabsčini povsodi slovo. Proč z nemškim uradovanjem, proč z nemškimi napisi in pečati, Slovenec piši in govoril le slovenski!

V Gradcu bodo priredila katoliška društva povodom 70. cesarjevega rojstnega dne veliko slavnost. Namestnik je prevzel pokroviteljstvo. Prireditelji slavnosti hočejo tudi sodelovanje vojaške godbe, ki je liberalnim in nacionalnim Gradčanom trn v peti.

Na Ogrskem so s 1. julijem odpravili kolek od lepakov, oglasov in koledarjev. V tostranski državni polovici so odpravili kolek od lepakov, in oglasov že v 70. letih, časniški kolek pa lani. Na Ogrskem je bil časniški kolek že več časa odpravljen.

Srbski narod je zares pomilovanja vreden zaradi svojih vladarjev. Med kraljem Aleksandrom in pravoslavnim nadškofov (metropolitom) Inokentijem je nastal razpor. Ministerski predsednik Gjordjevič je v nekem lizunskem govoru omenil, da je sv. Jurij ubil samo enega zmaja, Aleksander pa že tri, zato zasluži trikrat večje čaščenje, in res srbski narod ga že sedaj časti kakor svetnika. To se je kralju zelo dopalo in dal se je imenovati od lizunov svetega. A metropolitu je bilo preveč take komedije in je pri kralju ugovarjal. Vsled tega sedaj grozna zamara. Razkralj Milan pa, ki se zadnji čas dela neki jako pobožnega, pa v tem slučaju stoji ob strani metropolita in mu izkazuje neomejeno spoštovanje in udanost. Vse je gnjilo!

Iz Rumunije se morajo izseljevati judje. Vlada jih sicer ne sili, a ljudska nevolja proti judom je tam velika, in vladta nevolja ljudska ni neljuba. Da bi se le krivnosti k nam v Avstrijo ne priselili!

V italijanski zbornici se je dosegla sprava med večino in manjšino. Volil se je

Pri Ribarjevih so vse pripravili za dobro nevesto. Krasno pohištvo je dobila, da so ga s šestimi vozovi komaj zapeljali tja v stanovanje, ki ga je bil ženin določil in najel.

Minkina mati je vse razpostavljalna in okusno urenila. Dva dni še manjka do poroke. Vse jo pričakuje z veseljem.

Bilo je v soboto okoli 4. ure popoldan. Namenili so obhajati imenitno južino, Minka si je to izprosila ter povabilo vse svoje prijateljice, da se od njih poslovi. Nevesta se je opravila v lepo rožnato obleko, bila je videti kakor angelj.

Kar nekdo hlastno potrka. V sobo stopi ženin Franc, ves razburjen — in nekaka ošabnost mu je bila začrtana na obrazu.

»Kje je Minka?« vpraša srdito, dasitudi je deklica že stala pred njim.

»Minka, povej mi resnico! Ali je res, da imaš napravljene zobe? Hitro povej!«

Deklica obledi. Tiho reče: »Seveda je res! Ali tega nisi vedel France? Ali ti ni nikdo povedal, kako grozovito bolezen sem imela pred petimi leti?« pristavi z negotovim glasom.

Hostnik ne odgovori besedice! Zravna se, kakor bi kdo užalil njegov ponos — potegne zaročni prstan z mezinca, zlat je bil z rudečim žlahtnim kamnom — mrzlo pogleda na mater, ki je ravno prihitela iz druge

Prišla je bila k meni na vrt po zeljne sadike, in jaz sem jo podražila: »Minica, torej možila se boš?« Tikala sem jo, ker je bila naša druga sosedka. — In zarudela je, da je bila videti kakor žlahtna roža — in prikimala.

Jaz pa sem se šalila ž njo in ji nagajala še dalje — in bogsigavedi zakaj sem ji še rekla pred odhodom: »Minica, zdi se mi, da ga imaš preveč rada. Glej, možje so včasih omahljivi, in Kostnika še niti leto dni ne poznaš! Kolikokrat se je že kje zaroka razdrila. Tudi meni se je tako zgodilo za mladih mojih let.«

Nikoli ne zabim, kako me je pogledalo njenem temno oko, tako plameneče, tako polno očitanja, kakor bi hotelo reči: »Kaj pa Vi veste, Vi mojega ženina premalo poznate!«

Vso neizmerno ljubezen, vse zaupanje do njega, ki mu je bila zaročena, — povedal je njen pogled; — a zinila ni, niti besedice ne na to!

Pobrala je svoje sadike in odhitela kakor plaha srna preko vrta.

Gledala sem dolgo za njo — ko je že ni bilo nikjer več videti. Skoro mi je bilo žal do tega, kar sem djala. Nemara sem užala rahločutno dekletce. A kljub temu me je nekaka negotova slutnja navdajala, da sem imela prav — in hoté-nehote — dvojiti sem

nov predsednik Villa, ki uživa tudi pri opoziciji naklonjenost.

Vojska v Južni Afriki. Nihče se sedaj ne zanima mnogo za južnoafriško vojsko, ker je vse pozorno na vznemirljive dogodke na Kitajskem. Sicer pa še vojska v Južni Afriki ni prenehala. Večje bitke ni bilo, skoro vsaki dan pa se naznajajo manjše praske, pri katerih so enkrat Buri, drugikrat zopet Angleži natepeni. Dne 26. junija je bila bitka pri Lindleyu, Buri so napadli vrsto angleških voz, in so jih Angleži z veliko silo rešili.

Vojska na Kitajskem. Tientsin je osvobojen in tujci rešeni. Čuje se, da so čete velesil došle že tudi v Peking, vendar še vest ni potrjena. Tuje v Pekingu se godi slabo. Vest, da je bil nemški poslanik v Pekingu 18. junija umorjen, se potrjuje, čeravno se je prej odločno zanikala. Poslanika so napadli kitajski vojaki in bokserji, ko je jezdil s svojimi služabniki iz poslaništva. Potegnili so ga s konja in umorili. Tudi njegovo služabništvo kitajskega rodu so pomorili s sabljami in vrgli trupla v ogenj. Skoro vsa poslaništva so razdejana, le angleško še ne, kamor so prišli tudi drugi poslaniki iskat zavetja. Mnogo tujev je pomorjenih. Junaško so se obnašali pri pobojski katoliški misijonarji, ki so umirajoče tujev brez strahu za lastno življenje previdevali s svetim poslednjim oljem. V kitajskem cesarskem dvoru pa se je zgodila med tem velevažna spremembra. Princ Tuan se je polastil oseb cesarja in cesarice-vdove ter vso najvišjo oblast združil v svojih rokah.

Dopisi.

Z Dravskega polja. (Več delavcev.) Letos smo postali štajarski Slovenci živahnejji. Imeli smo že celo vrsto volilskih shodov. Skoro vse shode pa so priredili le poslanci; drugih govornikov bilo je malo ali nič slišati. Radi tega so govorji političnega zadržaja, o drugih važnih in prepotrebnih prašanjih, kakor o ljudskem štetju, o zadrugah, o volilni reformi itd. se malo ali sploh nič ne razpravlja. Ko bi se na vsak shod dobilo dveh ali treh govornikov, bi se ustreglo vsem zahtevam, bi prišli shodi do prave veljave. Za to se bode moralno v bodoče skrbeti. Raji menje shodov; toda govoriti in razpravljati se mora na vsakem shodu, kolikor toliko, o vseh važnejših točkah našega programa. Dosihob so se pozivljali le poslanci, da prirejajo shode in nastopajo kot govorniki. Če pa se pomisli, da imamo malo število poslancev, da so tudi

sobe, hoteč videti, kaj se je zgodilo — in reče trdo: »Tu imate prstan nazaj. Žene, ki svojih zob nima, jaz nočem!«

Mahoma se obrne in zgne iz sobe.

Minka je drgetala po vsem telesu. Omahnila je nazaj v naročje svoje matere — in se kakor brezzavestno zgrudila na počivalnik, ki je stal tik stene.

»Oj ti ubogo moje dete«, zaplaka mati in poljublja bledo liče Minkino, njene zaprte oči — ter ji boža temne lasce z obraza.

Vroče solze ji kapljajo na deklico in ninašla besed, da bi jo tolažila.

Spominjala se je, koliko je prestala za nje bolezni — pred petimi leti. Zgornja čeljust se je bila Minki vnela in več ko teden dni ni zatisnila očesa vsled groznih bolečin. Bolezen je sicer ponehala, a revni mladenki je izpadlo zgoraj sprednjih pet zob. Na Dunaj so jo dali za mesec dni — in najspretnješi zbozdravnik ji je naredil nove umetne zobe.

Vsi so vedeli za to. A nikdo vsled tega deklice ni zasramoval. Le omilovali so jo, ker je toliko pretrpela. Sčasoma se je pozabilo in nikdo ni govoril o tem, da bi deklice ne ožalostil, tudi mati ne. Še slutili niso, da ženin o tej stvari ničesar ne zna; mislili so, da mora vedeti o nesreči, ki je bila vsemu mestu očita — in da le iz rahlo-

ti vsaj nedeljskega počitka potreben, ker si vsi svoj kruh z delom služijo, bodo morali naše zahteve nasloviti na politična društva. V prvi vrsti naj ta prirejajo shode in skrbe za govornike. Vsako društvo pozna osebe svojega okoliša, katere bi bile za sodelovanje sposobne; te si naj dobi!

Poslanci se ne bodo odtegovali, se ne morejo odtegovati. Pri vsaki stvari pa je, čim več sodelavcev, tem bolje, tem več bomo v kratkem času dosegli! Rame poslancev so preslabe, da bi nosile pezo cele agitacije; moči naših poslancev so preslabe, da bi se ves narod le na njih opiral, le na njih zanašal. Treba je sodelavcev. Te pa naj iščejo, izbirajo in vežbajo naša politična društva. To tirjamo in to moramo tirjati od vseh naših političnih društev. Nobenemu ne bomo v bodoče več prizanesli. Vsako je poklicano, da deluje za narod, za domovino.

Iz Hoč. (Slomšekovo slavlje.) Dne 17. junija se je pri g. I. Gselmanu v Hočah zbral precejšnje število navdušenih Slovencev iz različnih krajev, kakor: iz Maribora, Ptuja, Slov. Bistrice, Ribnice na Pohorju, Ruš, Hajdine, Cirkovc, Šentjanža, sv. Martina pri Vurberku, Slivnice in drugod, da bi slovesno obhajali spomin rojstvene obletnice nepozabnega velikana, knezoškofa Ant. Mart. Slomšeka. Ob določenem času pozdravi gosp. predsednik «katol. gosp. bralnega društva» vse navzoče, ki so prišli od daleč in blizu, na kar so priljubljeni pevci «vandrovčki» zapeli mogočno «Naprej zastava slave». Po končanih pesmi povzame velečast. gosp. dr. Ant. Medved kot slavnostni govornik besedo, kateri je kazal v svojem navdušenem ter prepričevalnem govoru velike zasluge slavljenega knezoškofa Slomšeka, in kako zaslubi v vsakem oziru od mladega in starega, od učenega ter preprostega slavljen biti on, kateri je bil svitla zvezda na slovenskem obnebu. Po končanem govoru, katerega so vsi z največjo pazljivostjo poslušali ter gospodu govorniku burno ploskali in živio kliali, zapeli so pevci Slomšekovo: «Preljubo veselje, oj kje si doma?» Nato je deklamovalo kmečko dekle Marija Frangež pesem «Slomšeku v spomin» — zložil Anton Umek Okiški, — «Njemu na grob». — Zopet je sledilo petje in nato je s pravo vnemo ter povdarkom deklamoval domači g. učitelj H. Preindl — Gregorčičeve pesem: «Kmetski hiši», iz katere bi naj navzoči spoznali, kako je ravno ona bila zibel največjim našim učenjakom, in kako je ravno ona bila pravo ognjišče našega narodnega prebujenja — ter da še taka ostane. Pevci zapojejo «Slovenec sem»,

čutnosti — ker Minko preveč ljubi, ne omeni ničesar. Istotako Minka.

Kako pozno sta se varali!

Še isti večer dal je trdorsčni Kostnik zapečati vse Minkino pohištvo nazaj ter ji ga v vozech postaviti pred hišo.

Vse mesto je videlo sramoto — in ko so ljudje zvedeli, kaj se jim je zgodilo, obsojali so vsi okrutnost ženinovo. Morda, če bi premislil le en dan, bi tako ne ravnal — a v razkačenosti svoji ni poslušal ne srca, ne pameti — le svojo jezo in vihavost.

Tisti popoldan je namreč dobil anonimno (brez podpisa) pismo. Notri je bilo zapisano: »Vaša nevesta Minka nima niti jednega zoba svojega, ampak same umetne. Le vprašajte!«

Ko to čita vzkipi mlademu možu gnjev in nevolja. Čutil se je prekanjenega in opeharjenega in studili so se mu umetni zobje.

Ne da bi se pomiril — dirja k nevesti — je niti natanko ne povpraša — le smrtno rani in zapusti.

Kdo je pisal omenjeno pismo, uganili smo vsi. Da ga je Lenka poslala prav zadnji trenutek, je bila natančno prevdarila, ker je le tedaj moglo najhujje razlučiti mladega ženina.

Uboga Minka se od tega dne ni več nasmehnila. Kakor smrtno ranjena cvetka

katerega so slavitelji stojé poslušali ter z burnim ploskanjem odobravali. Na to — dasiravno ne več v programu — nastopi še enkrat dekle Marija Frangež, ter v svojo veliko pohvalo prav izborno deklamuje Slomšekovo pesem: «Čas», v kateri se slika, da vse pozemeljsko, čast in slava, žalost in tuga, veselje in radost le nekaj časa trpi — le enega — kreposti in čednosti ter dobrih del nam čas odnesti ne more.

Gospod predsednik se zahvali vsem sotrudnikom pri slavlju, ter upa, da si bodo slavitelji to slavnost globoko v srce vsadili in Slomšeka-knezoškofa najbolj s tem slavili, če bodo tudi za njim hodili.

Sedaj je sledila prosta zabava, med katero so pevci marsikatero narodno zapeli. — In ko je prišla ura, da smo se ločili, gojil je mnogi srčno željo, da bi še Hoče videle več jednakih veselic — a da bi jih pa video tudi več Hočanov, kakor tokrat.

Slavnostni prostori so bili okusno ozaljšani, vsled česar gre gosp. I. Gselmanu ter vrlim kmečkim deklicam hvala, da so se toliko trudili. — Pri vhodu je pozdravljal slavitelje med venci viseč napis: «Dobro došli» — a nad odrom pa je visela med samimi svežimi rožami Slomšekova podoba, katero so tudi obdajale papeževa, cesarjeva in slovenska zastava. — Pod podobo je bil transparenten napis: «Vse za vero, dom, cesarja», kateri je zlasti zvečer pri vžgani luči čarobno razsvetljeval slavljenčeve podobo. Znad hiše ste pa plapolali dve veliki zastavi: «cesarska in slovenska». Druge svetilke na prostem so pa kaj lepo nadomestovali razni lampioni. — Vreme nas je dopoldan nekoliko strašilo — a popoldne pa je svoj obraz zjasnilo — saj je slavlje veljalo možu, katerega naše slovensko ljudstvo skoraj kot svetnika časti. — Dal Bog, da bi se še po slovenski zemlji letos več Slomšekovih slavnostij obhajalo v proslavo njegovega stoletnega rojstnega dne. — r.—

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Izjava. Povedalo se mi je, da dva slovenista «Učiteljski Tovariš» in «Slov. Narod» navajata in krivo tolmačita ta-le odstavek iz moje knjige «Jeruzalemko romanje»: «Najimenitniša in najvišja šola (po našem bi rekli vseučilišče) v Kajri je pri mošesi El-Azhari; pa tu si ne smeti misliti velikega poslopja z mnogimi šolskimi sobami, kakor so zdaj

jela je hirati, pljuvati kri — in že za nekaj mesecev so jo pokopali.

Žalosten je bil ta pogreb. Skazati dobri deklici, ki je bila v vsem okraju priljubljena, zadnjo čast, se je kar trlo ljudi.

Za belo krsto je stopala mati, ogrnjena v črno obleko — v nemi žalosti.

Počasi se pomika sprevod po cesti naprej. Ljudje molijo na glas — in zdači pridejo do trgovčeve prodajalne, mimo hiše onega, ki je imel vso bridkost hčerke, vso nesrečo materino na vesti.

Nehote vse vtihne in pogleda proti Fr. Kostnikovemu stanovanju.

Tudi mati obrne tja svoje oči, vse zarudele od joka. Strese se kakor šiba na vodi — ne more se več premagati — nepopisna bridkost ji jemlje skoro zavest. Povzdigne roko, se zagrozi in glasno zavpije:

»Proklet bodi, nikdar naj ne pride sreča v Tvojo hišo — ti — ti, ki si kriv Minkine smrti!«

Pogrebci postoje. Vse je zazeblo do kosti — vsem za trenotek zastalo srce!

Minko so pokopali. Dve leti za njo je umrla tudi mati. Pred smrтjo se je še spravila s Kostnikom in mu vse odpustila.

Kmalu na to se je Kostnik oženil. Vzel je nevesto od daleč nekje — in grozno je

v naših krajih šole največja (in seveda tudi najdražja) poslopja.» Omenjena časnika trdita, da sem jaz z navedenimi besedami hotel pokazati svoje sovraštvo do lepih šolskih poslopij in potem posredno seveda tudi do šole sploh. Temu nasproti javljam kot avtentičen tolmač svojih besed in spisov, da z zgorajšnjim citatom nisem hotel in nisem mogel pokazati svojega sovraštva do lepih šolskih poslopij, ker takega sovraštva ne poznam, temveč rad gledam lepe šolske stavbe in jih iz celega srca privoščim učiteljem in učencem. Vsakdo, ki me pozna, tudi vé, da sem jaz priatelj mladine in šole, nikakor pa sovražnik, in da sem navdušen priatelj in zagovornik vseh krščansko in narodno mislečih učiteljev.

V Mariboru 4. julija 1900.

Prof. Jos. Zidanšek.

Častna svetinja za 40letno zvesto službovanje prisodila se je gospodu J. Možini, nadučitelju pri Sv. Marku. Častitamo!

Slovenske občine, zasajajte sadna drevesa ob občinskih cestah. Na Češkem se nahajajo občine, katere iz sadja ob cestah toliko skupijo, da vse občinske potrebščine, kakor za šolstvo, za občinsko pisarno, za občinske ubožce, pokrijejo iz dohodkov od sadnih obcestnih nasadov.

Poroka. Jurist g. Vladislav Pegan se je poročil z gospico Reziko Murkovo iz Celja.

Več delavcev! Opozarjamо rodoljube na današnji naš dopis z Dravskega polja, katerega smo sprejeli od moža, velezasužnega za naš narod.

Proti mrazu so kurili letos mnogi vinogradniki v mrzlih nočeh meseca maja. Poroča se, da je dim dobro uplival in preprečil mraz.

Priporočljiva jabolka. Čeravno je sadno drevje letos lepo cvetelo, vendar je deževno in mrzlo vreme neugodno uplivalo na nadaljni razvoj, in sadja bo le malo. Kljubu neprijaznemu vremenu pa so še vendar bogato obložene sledeče vrste jabolk: češki devičnik, angleška zimska zlata parmena, mašanckar, zlati gujderling, cellini in oberdikova rajneta. Te vrste so torej tako priporočljive, ker tudi pri slabih vremenskih razmerah obrodé.

Iz sole. Stalnim učiteljicam v Lembahu je imenovana gospa Marija Godec roj. Fürst. Učiteljica Ida Daut iz Maribora je prestavljena v Voitsberg. Kot učiteljica ročnih del v Voitsberg pride Alojzija Sikora iz Slov. Bistrice.

Ornikovo glasilo. Kakor imajo Stürgkh, Wolf, Lemiš, Dipauli, Lueger itd. liste, v katerih oznanujejo svetu svoje misli in nazore,

nesrečen!« Nato obmolkne gospa v železniškem vozlu.

»Zakaj je nesrečen?« povpraša sočutno sopotovalka.

»Dobil je dve ljubeznjivi deklici — edini ste — Milka in Anica — in obedve ste od rojstva slepi!«

Ta hip zaživiga, vlak postoji.

»Maribor« zakliče sprevodnik — in kar zdrznil sem se, vse postaje sem preslišal, tako zvesto sem poslušal povest. Saj je bila ključ mojemu vprašanju: »Ali je Bog pravičen?«

Taval sem iz kupeja — in ne vem, kako sem prišel do svojega stanovanja.

Gledal sem le svite zvezdice, ki so mi glasno pravile: »Bog je pravičen — in ti človek ne sodi — ako ne moreš koj umevati njegovih potov!«

Smešničar.

Dobersklep. Obtoženec (zagovorniku, ki mu je pomagal do oproščenja): »Kaj ne, gospod odvetnik, prihodnjič me bote zopet vi zagovarjali?«

Ona: »Kam bi le položila to-le pismo, da bi ga jutri gotovo našla?«

On: »Vtakni ga v ogledalo, tam ga najdeš najbolj gotovo.«

tako bo ptujski pek Ornik imel odslej za svoje glasilo «Štajerc». List je pisan v slovenskem jeziku, ker je to jezik Ornikovih starišev in prastarišev. Ornik bo v tem listu s svojim političkim duhom razsvetljeval slovensko ptujsko okolico, kakor razsvetljuje njegov plin nemško ptujsko mesto. Okoličani pa pravijo, da še bodo kljubu temu rajši kupovali pri Majdiču in Jurci nego pri Orniku. Oh, to nehvaležno ljudstvo!

Zaplenjenje. Včeraj smo dobili od glavarstva nek nemški odlok, in ker so nam odpeljali list ter zapečatili novici »Slovenci ptujske okolice« in »Štajerc v Ptiju je začel izhajati«, mislimo, da smo zaplenjeni. Mi še bomo z oblastmi zaradi tega na pristojnih mestih govorili.

Iz ptujske okolice. Človek obrača, a Bog pa obrne! — Ta narodni pregovor se je uresničil našemu kmetijskemu bralnemu društvu v Krčevini pri Ptiji. Vse je bilo pripravljeno za Slomškovo slavnost, katera bi se vršila na binkoštni pondeljak dne 4. junija pri gostilničarju Gregorecu na Grajeni; a na predvečer užge hudobna roka, ki pa še je vedno prikrita, hišo gosp. Gregorca. A Slomškova slavnost bo se vršila meseca avgusta. Društvena knjižnica se je pomnožila. Zopet so nam bili naklonjeni dobrotniki. Gospod Franc Bratuša, mladenič v Rabelčji vasi, daroval je 3 knjige. Gosp. Janez Kolarič, mladenič na Rogosnici je daroval 2 knjige. Gospa Frančiška Planinšek, posestnica v Ptiji, je darovala ljudski knjižnici 11 zvezkov, Zore 5 zvezkov in še raznovrstnih knjig 21. Prešrčna hvala gosp. dobrotnikom, posebno blagi gospoj Planinšekovi za darovane knjige!

Ogenj. Dne 22. junija ob polnoči je nastal v Mihalovcih, fare cirkovške, ogenj ter upepelil poslopja Jerneja Medveda, Ivana Medveda, Ant. Draškoviča, Štefana Turka in Frasa. Goreti je začelo pri Jerneju Medvedu, in je bržas hudobna roka zanetila ogenj. Poslopja so bila zavarovana. Jernej Medved se je pri ognju ponesrečil in čez eno uro umrl.

Še glasovi o povodnji. Iz Velenja: Dne 26. t. m. vila se je grozovita ploha čez občino Kozjek, Št. Florijan, Št. Vid, Št. Janž, Skale in Velenje, ktera je povzročila velikansko povodenje. Ti nalivi odnesli so vso rodovitno zemljo iz površja v dolino, sadno in gozdno drevje, tako da je na več krajih pokazalo se samo skalovje. Žage, mlini, jezovi so vničeni, okrajna cesta, železnična proga na več krajih pretrgana in promet za več tednov vstavljen; občinske ceste z mostovi popolnoma odnešeni, tako da ni možno jih popraviti, da bi bile za rabo. Poljski predelki popolnoma vničeni in nekaterim posestnikom tudi stanovanje odvzeto; živila, ktero imajo, se bo morala prodati. Živeža ni, posestva zadolžena, lakota pretí, kaj je početi? Ljudstvo tava obupno sem in tja ter prosi milosti. Sila je velikanska — in če ne dojde od nikoder pomoč, bomo morali zadnjikrat zapeti »domovina mili kraj«. — V torek 26. so bile grozne povodnji v Dolu. Iz hribov so pridrli od vseh strani naraščeni potoki, drveč s seboj kamenje, plohe in deske od žag, podirali so jezove, moste in žage ter preplavili travnike in njive. Take povodnji ljudje ne pomnijo. Škode je silno veliko. — Iz Hoč se nam poroča, da so bili ondi 26. junija grozno veliki nalivi. Potok, ki pride iz Pohorja, Reke in okolice, narastel je trikrat tako silno, da je prestopil svojo strugo, trgal brvi, preplavil vrtove ter uničil skoro vso zelenjad in napolnjeval kleti s svojo kalno vodo. Koliko je na polju škodoval, se bode še-le videlo, kajti krompir, koruza, rž in drugi pridelki so bili popolnoma pod vodo. Posestniki, ki niso mogli krme pospraviti, iskali so jo daleč od svoje lastnine — toda vso blatno. Gorjanci kakor poljanci so zelo prizadeti. Zadnji jednak naliv je bil pred kacimi 27 leti. Bog pomagaj!

Železnična proga Dravograd-Velenje, ki je bila po povodnji poškodovana, je popravljena in zopet izročena prometu.

Sv. Ana na Krembergu. Zadnji čas smo imeli mnogo dežja, vendar toča nam je prizanesla. Ozimine se lepo kažejo, ječmen je deloma požet. Sadja se precej vidi, češenj obilo. V vinogradih bodemo tudi nekaj predelali, ako nam bo Bog blagoslovil.

Živinski sejem bo gotovo na Alešovo dne 17. julija pri Sv. Ani v Slovenskih goricah. Lani nam je okrajno glavarstvo v Radgoni delalo neko zgago, kero smo srečno zmagali in je sedaj zopet vse v lepem redu.

Iz Središča. G. Martin Kojc, ces. kr. davčni pristav v Ptiju, se je zaročil z gdč. Tiliko Čulekovo, hčerjo poštarja središkega.

Na mariborskem e. kr. učiteljišču je bila letos po prizadevanju gsp. ravnatelja Schreinerja prvkrat skušnja iz štajarske zgodovine. Javilo se je za skušnjo pet učencev, ki so gladko in točno odgovarjali na vsa vprašanja ter bili tudi vsi obdarovani z darili. Predsednik izpraševalne komisije je bil preč. g. kanonik dr. Pajek.

Kadetna šola v Strasu. Zopetno opazujmo, da bo drugo leto kadetna šola v Strasu edina, na kateri se bo poučevalo slovenski. Gojencev se sprejme od 30—50. Kdor hoče vstopiti, moral je dovršiti spodnjo gimnazijo ali realko. Natančneja pojasnila radovoljno daje šolsko poveljstvo kadetne šole v Strasu.

Iz Gornje Radgone. V nedeljo dne 8. julija t. l. popoldne ob pol 3. uri bode pri gosp. Osojniku poročal deželnli poslanec dr. Rosina o političnem položaju in o deželnem zboru štajarskem. Vabijo se vsi slovenski rodoljubi.

Ogenj. Pretečeni ponedeljek, 2. t. m. pogorel je zjutraj ob 5. uri N. Pečovnik, posestnik na Ragozi, ki si je še le pred štirimi leti postavil svoje poslopje. Nevarnost za sosedje je bila velika, zlasti ker so mariborski ognjegasci kesno prišli, a domači hočki se pa niti prikazali niso. Žalostno, da je toliko brezbržnosti med nekaterimi našimi ognjegasci, kadar se gré bližnjemu pomagati. Upamo, da se v prihodnjič ne zgodi več kaj jednakega!

Župan celjski Stieger je dobil na predlog našega štajarskega namestnika Claryja najvišje potrjenje županom celjskim. Jasno je, da Clary spodnještajarskih razmer ne pozna, sicer bi ne mogel predlagati Stiegerja v potrjenje.

Duhovne vaje. V novicijatski hiši Jezusove družbe v Št. Andražu v lavantinski dolini na Koroškem bodo letos od 6. avgusta zvečer pa do 10. avgust zjutraj skupne duhovne vaje (eksercije) za duhovnike. — Od 10. avg. zvečer pa do 14. avg. zjutraj za dijake. Duhovne vaje bodo v nemškem jeziku. — P. n. gg., ki se jih hočejo udeležiti, naj se blagovolijo nekaj dñij prej pri čast. rektoratu novicijatske hiše oglasiti.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Naša posojilnica dobro napreduje. Planinsko ljudstvo je začelo spoznavati, kako si more pomagati s svojim denarjem ter se rešiti »nemških prijateljev« v bližini, ki se bogaté na njegov račun. — Tukaj se širi brošura »Zgubljeni Bog«, dar ljubljanskih liberalcev. Kadar se gre zoper vero in gospodarsko organizacijo, so liberalci in nemškutarji edni. Kmetje, vrzite knjižico na ogenj, ako jo dobite.

Iz Kostrivnice. Sneg in zima sta precej oškodovala rž. Vendar pa se je precej obrastla ter obeta dobro žetev. Pšenico je obilna pomladanska moča porumenila in tudi rja se je semterje lotila; toda kaže še povoljno. Krompir in koruza sta zaradi mokrotne pomladi zaostala. Sena je veliko; da bi le ugodno vreme pospeševalo spravljanje. Drevje je krasno cvetelo in tudi dovolj nastavilo; vendar viharji so jabolka precej poklatili. Vinograde pa so plazi in nalivi močno poškodovali. Grozdje se je nastavilo povoljno; toda slana je srednje lege občutno poškodovala. Pomrznile so zgodnje trte, posebno belina. V nizkih in visokih

legah kaže lepo. — Nevihte nas strašijo dan za dnevom, semertje že zjutraj; proti njim marljivo streljamo. Preteklo leto je plesnoba vničila tretjino grozdja; vendar pa lesos le malo vinogradnikov žveplja. Pač pa marljivo škropijo z galicijo proti strupeni rosi. Sicer še se letos ni pokazala. Tresemo se ob vsakem hudem vremenu, ker ako bi še letos imeli tako slabo letino, kakor je bila lanska, potem smo vničeni. Veliko krepkih mladeničev in deklet, pa tudi mladih možev odišlo je vsled zaporednih slabih letin na tuje, celo na Prusko v rudokope in tovarne, iskat boljšega kruha. Doma pa kmetje vzdihujejo, ker dobé težko težake ter jim delo zaostaja. Pretekla leta dobiло se je precej denarja za svinje. Letos pa je cena svinjam silno nizka, in torej tudi ta dohodek pičel. Povsod toraj reva in beda, potem pa še davki!

V vojaškem nabavnom skladisču v Mariboru se bo dne 23. jul. ohrajanalo o nakupovanju ovsa, sena, slame za steljo in posteljo, drv in premoga za vojaške potrebe v Mariboru, Puju, Celju, Sl. Bistrici in Strasu. O pogojih se lahko izve do 16. julija pri vsakem vojaškem nabavnom skladisču.

Pri Negovi razširja ptujskega »Štajerca« trgovca Karl Špirk ter naznanja ljudem, da jim je sedaj prisijala nova luč. Mi bomo tudi Spirku kmalu prisijali s svetlo lučjo, za danes pa samo opozarjam Negovčane, da je naroden trgovec v negovski fari A. Sturm v Ivanjicah.

Zaplenjeno.

Zaplenjeno.

Zaplenjeno.

V Vojniku je, kakor se nam poroča, nagloma umrl dne 3. julija Franc Zottl, ondotni trgovec. Bil je hud nasprotnik Slovencev.

Celje. Veličastno so doneli preteklo soboto zvonovi raz naših cerkva, tako v srce segajoče se nam že dolgo niso glasili. Bil je to mil in nežen pozdrav iz bližnjih Teharjev v Celje prihajajočemu milostivemu knezoškofu lavantinskemu. Bilo je zbranih mnogo cerkev in posvetnih dostojanstvenikov in okoličanska šolska mladež, izmed katerih sta ena deklica in eden deček govorila mil. knezoškofu v sprejem. Na večer tega dne priredilo je slovensko celjsko pevsko društvo knezoškofu podoknico ter je pri tej sodelovala tudi narodna godba. — V nedeljo dopoldne bila je ob 8. uri pontifikalna maša v farni cerkvi s pridigo premil. keeoškofa in po njej začela se je sv. birma za okoličanske otroke. V ponedeljek dopoldne vršilo se pa je birmanje mestnih otrok v Marijini cerkvi. Vseh birmancev bilo je primeroma 1251. Ob 7. uri zvečer tega dne odpeljali so se premil. knezoškof v Galicijo, kjer je bila naslednji dan birma. Tolažnik sv. Duh, ostani pri nas! Ako bi birmanci vse drugo zgubili, vero in narodnost jim ohrani!

Celje. Dne 2. t. m. so premilostljivi knez in škof lavantinski s spremstvom preč. gosp. opata Fr. Ogradi obiskali tukajšnjo cerkveno orglarško šolo ter so posamezne učence navduševali in ob enem vse poučne knjige pregledali, se o njih pohvalno izrekli ter se pokazali zelo naklonjeni. Končno so podelili vsem učencem sv. blagoslov. Ta velevažni obisk se v kroniko tega zavoda zabeleži na prvo mesto ter ostane nepozabljiv.

Slomšekova slavnost na Ponikvi dne 5. avgusta obeta biti zares veličastna manifestacija in najlepši letosnji narodni praznik. Iz vsporeda, katerega se začne zaledno z vabili prihodnji teden razpošiljati, omenimo za danes le najvažnejše točke: Ob pol 7. in 8. uri slovesen sprejem gostov na

kolodvoru; ob 10. uri slovesna maša, katero celebrira g. celjski opat in pri kateri sodeluja iz prijaznosti sl. celjsko pevsko društvo in narodna godba v Celju. Ob 1. uri odkritje spominske plošče na šoli, potem banket. Po banketu skupen odhod na Slomšekov rojstni dom in na grič sv. Ožbalta. Zvečer je koncert. Pri slavnosti sodelujejo mej drugimi slavno telovadno društvo »Celjski Sokol«, sl. celjsko in ptujsko pevsko društvo, združeni učiteljski zbor ter narodna godba v Celju. Z ozirom na krajevne razmere prosijo se vsa sl. narodna društva, kakor p. i. gostje udeležniki, naj bi čim preje prijavili svojo udeležitev. Prijave sprejema in daje potrebna pojasnila: »Pripravljalni odbor za Slomšekovo slavnost na Ponikvi ob juž. žel.«

Namestnik Clary se je 4. t. m. peljal v Vitanje in v Šaleško dolino, da si na lastne oči ogleda grozno nesrečo, katero je napravila zadnja povodenj. Gredoč se je par ur pomudil v Konjicah. Ogledal si je nadzupno cerkev, obe šoli v trgu ter je vsprejemal razne deputacije in posameznike, ki so se mu prišli klanjat. Obljubil je Konjičanom, krepko podpirati njihovo prošnjo za posebno c. kr. okr. glavarstvo v Konjicah.

Vsprejem v slovenske parallelke na mariborski gimnaziji se bo vršil 14. t. m., skušnje 15. Sklep na naših šolah je 14. t. m.

Cerovec v ormožkem okraju. Opozarjajo nas, da se nesreča, ki smo jo objavili v št. 24 ni zgodila vsled neprevidnosti strelcev, ampak ker je v bližini udarilo in se je blisk popeljal tudi na cev.

V Špitaliču je bil v ponедeljek, dne 2. julija č. g. Anton Novak slovesno za župnika vmeščen. Vreme je bilo krasno.

Duhovniške vesti. V Podčetrtek je umrl dne 2. julija po dolgi mučni bolezni župnik Ignacij Rom, star še le 46 let. Svetila mu večna luč!

Iz drugih krajev.

Poroka v cesarski hiši. Na Zákupe (v Reichstadt) se je vršila dne 1. julija v dvorni kapeli ob 11. uri dopoludne v najozjem rodbinskem krogu poroka nadvojvode Franca Ferdinand z Zofijo Chotekovo, katero je cesar isti dan povišal v kneginjo Hohenberško. V prvem paru je peljal nadvojvoda ženin svojo mater, nadvojvodinjo Marijo Teresijo v kapelo. Potem sta šli ženinovi sestri, nadvojvodinji Marija Annunciata in Elizabeta, potem je šla nevesta, Zofija kneginja Hohenberška, v beli atlasasti obleki, pošiti z mirtinimi cvetovi, in brillantnim diademom v laseh. Na nje desnici je šel njen strijc in poročna priča dedni princ Löwensteinski, na levici pa grof Karol Chotek. Potem so šli sorodniki neveste, potem najvišji dvorni mojster grof Nostitz, ki je bil ženinova priča, konečno dvorna dama Malliard de Chatonnay in komornik grof Cavriani. Poročal je dekan Hickisch z asistenco dveh kapucinskih patrov. Besedico »da« sta izgovorila ženin in nevesta jasno in zelo glasno. Ko je dekan Hickisch izročal prstana, je dejal: »Naj bi bila ta dva prstana vedno priči vajine nekaljene zakonske sreče, katero vama želi mnogo milijonov src!« Po ceremoniji se je na orgljah zaigrala avstrijska himna, katero so poslušali vsi stojé. Potem je bila tiha maša. Ob polu 12. uri je bil v gradu zajutrek, pri katerem je nazdravila novoporočenemu paru ženinova mati, nadvojvodinja Marija Terezija. Vojaška godba je nato zaigrala avstrijsko himno. Kmalu po zajutreku sta se novoporočenca odpeljala v odprttem voznu skozi špalir šolskih deklic, ki so trosile cvetlice, in dečkov, ki so vihteli zastavice ter mnogih društev in ogromne množice naroda, ki je klical: »Slava!« Neki učenec in župan sta se pri nadvojvodi in njegovi ženi poslovila. Nadvojvoda se je obema prepričano zahvalil. Nato sta se novoporočenca odpeljala v Benešov.

Nove maše v celovški škofiji. Po svečenih bo letos 18 č. gg. bogoslovcev, med temi 6 Slovencev, ki bodo obhajali

nove maše, in sicer iz četrtega leta č. gg. gg.: Dobrovč Jožef v M. Nazaretu dne 5. avg.; pridiguje č. g. Fr. Lekše, župnik v Lučah. Terc Matija v Železni kapli dne 26. julija. Uranšek France v Šmihelu pri Pliberku dne 29. jul.; pridiguje č. g. V. Podgorc, vikar v marijanišču. — Iz tretjega leta č. gg. Dragasnik Ivan v Logivasi pri Vrbi dne 22. jul.; pridiguje č. g. Limpl, provizor v Šmarjeti. Bočič Franc v Črni dne 29. julija; pridiguje č. gosp. A. Jelnař, župnik v Štebnu ob Zili. Poljanec Vinko pri sv. Urbanu pri Ptiju dne 12. avg.; pridiguje č. g. Šuta Al., župnik pri Sv. Marjeti.

V Iki je dne 19. junija t. l. umrl č. g. A. Kravas, župnik iz Iglave na Slovaškem. Dne 21. junija so ga slovesno pokopali na mestnem grobišču v Lovrani. Krasno rakev nosili so odlični kapitani. R. I. P.

Novi bankovci v kronskej vrednosti. V dunajski delavnici avstro-egerske banke izdelujejo sedaj nove bankovce, kateri pridejo v promet prihodnje leto. V svrhu lažjega poznavanja in razpečavanja bodo bankovci za 10 K vijoličasti, za 20 K rudečasti, za 50 K višnjekasti, za 100 K zelenasti, za 500 K svetlosivi in za 1000 K svetlo rumenkasti.

Na Ogerskem se je začelo tudi ljudstvo zanimati za zadruge. V Devi v hunjadskem komitatu se je ustanovila za sadjarstvo in vrtnarstvo.

Mlekarske zadruge. V renski osrednji zadrugi združenih 40 mlekarskih zadrug je imelo l. 1898 štiri in pol milijona mark.

Skupno nakupovanje. Nižjeavstrijski zadrugarji v Ebreihsdorfu so sklenili, da si letos za žetev skupno naročijo jabolčnik in pozneje svinje za krmo. Zelje bodo letos spravili vsi skupaj ter ga skupno prodali.

Davek na žganje se povisa, in sicer 20 h za liter alkohola. Tako so sklenili načelniki deželnih uprav pod predsedstvom finančnega ministra na zborovanju na Dunaju. Toda glede Stajerske, Koroške in Kranjske pa je minister obljubil, da se davek na žganje ne povisa.

Društvene zadeve.

Veliki koncert priredijo tukajšnji slovenski abiturienti v soboto dne 14. t. m. na vrtu »Narodnega doma.« Sodeluje vojaška godba in pevski zbor. Po dovršenem vspredru prosta zabava in ples v veliki dvorani »Narodnega doma.« O slabem vremenu se vrši tudi koncert v dvorani.

Slovenska Matica bo izdala drugo leto Zbornik, Letopis, Levčeve-Prešernovo spomenico, Štrekljeve slovenske narodne pesmi, Knezove knjižice 7. zvezek in Glaserjevo Zgodovino slovenskega slovstva.

Slomšekova slavnost v Jarenini se vrši v nedeljo dne 8. julija ob polu 4. uri popoldne na prostoru pri cerkvi, prosta zabava pa na vrtu gostilne Cvilakove. Slavnost se vrši tudi ob neugodnem vremenu, tedaj pa v prostorih hiše Fiserjeve. Zavedni Slovenci in navdušene Slovenke iz vseh krajev obmejne Slovenije, pridite ta dan v polnem številu na slavnost. Pokažimo ta dan vsi obmejni Slovenci, da vemo ceniti zasluge najslavnejšega Slovenca, škofa Slomšeka! Prijatelji naši od blizu in daleč, pridite tudi vi!

Političen shod in Slomšekovo slavnost pri Sv. Marjeti ob Pesnici priredi jareninsko politično društvo v nedeljo dne 15. julija pri Sv. Marjeti ob Pesnici po večernicah. Natančneje vspored objavimo prihodnjič. Vse pa že sedaj kaže, da bo shod in slavnost Slomšekova nekaj posebnega, izvenrednega za vzhodno pesniško dolino.

Vabilo k XXIII. občnemu zboru društva »Kmetovalec« v Gotovljah, ki se vrši v nedeljo dne 8. julija t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Martin Steinerja. Vspored je tako mnogovrsten. Vstop vsakemu prost, zato je se za prav obilno vdeležbo priporoča društveni odbor.

Slomšekove slavnosti v Ponikvi dne 5. avgusta t. l. se udeleži tudi ljubljanska Slovenska krč.-socialna zveza z zastavo.

Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Florijanu ob Boču priredi dne 8. julija ob 3. uri popoldan Slomšekovo slavnost. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Za šolo na Muti je daroval čast. gosp. Ivan Jodl, kaplan pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah 4 K. Bog živi posnemovalce!

Gospodarske stvari.

Zavarovalna zadruga.

(Dalje.)

I. Vstopnina.

1. 4% obresti od 300.000 K je 120.000 K.

II. Deleži.

2. 1% obresti od 750.000 K je 7.500 K.

III. Zavarovalnina.

3. Zavarovana svota po 77.784.000 K 1% je 777.840 K. Skupni dohodki na leto krom 905.340.

Kakor je razvidno iz statističnih podatkov optih na 10letno opazovanje, znaša vsled raznih bolezni poginjena žival 1/4%, in ona katera zbole 1% vse živine. Izvzeta je tukaj vsa vsled epidemičnih bolezni poginjena žival. Ako vzamemo gori navedene podatke, znašali bi stroški tega oddelka zavarovanja sledeče:

1. 1/4% vse vrednosti zavarovane živine 194.430 K.

2. 1% vsled bolezni ali nezgod do polovice zavarovane vrednosti se doplača krom 388.920.

3. Upravni stroški tega oddelka krom 30.000.

Skupni stroški znašajo 613.350 krom.

Ako znašajo dohodki 905.340 krom in stroški 613.350 krom, znašal bi letni preostanek krom 291.990.

Da pa vidimo, bi li zamogel ta oddelek zavarovanja shajati, aki pristopi k zadrugi

najmanjše število udov, kar je v smislu pravil dovoljeno t. j. 3000. Poglejmo še, kako bi stal ta račun.

I. Dohodki.

1. 4% obresti od vstopnine 6000 krom je 240 krom.

2. 1% obresti od deležev 15.000 krom je 150 krom.

3. 3000 udov zavaruje poprečno vrednost a 518.5 K je 1.555.500 K in od te svote znaša zavarovalnina 1%, ali za 100 krom eno krom 15.555 krom. Skupni dohodki znašajo 15.945 krom.

II. Stroški.

1. 1/4% od zavarovane svote je krom 3.888.

2. 1% do polovice zavarovane vrednosti 7.777 krom.

3. Upravni stroški tega oddelka 1.800 krom. Skupni stroški znašajo 13.465 krom.

Če znašajo dohodki 15.945 krom, troški pa 13.465 krom, se pokaže preostanek na leto 2.480 krom.

Iz ravno navedenega računa je razvidno, da zamore zadruga obstati, aki pristopi k oddelku zavarovanje živine najmanjše število udov. In le na živinorejcih je sedaj ležeče, da stopijo skupaj in si medsebojno zavarujejo svojo živino.

Pri tem računu pa smo še marsikaj druzega videli, da se redi na obsegu zemlje, katero obdelujemo Slovenci, domače hasnive živine v skupni vrednosti 86.360.000 K. Če pa mi naše travnike in pašnike pravilno obdelujemo, da iste gnojimo, da iste z napeljevanjem in odpeljevanjem vode in umnim gnojenjem zboljšamo, si prav lahko s prav malimi stroški naše krmse pridelke podvojimo, da celo potrojimo. In ko

Mi smo poprej videli, da se redi na obsegu zemlje, katero obdelujemo Slovenci, domače hasnive živine v skupni vrednosti 86.360.000 K. Če pa mi naše travnike in pašnike pravilno obdelujemo, da iste gnojimo, da iste z napeljevanjem in odpeljevanjem vode in umnim gnojenjem zboljšamo, si prav lahko s prav malimi stroški naše krmse pridelke podvojimo, da celo potrojimo. In ko

smo si tako pridobili več krmnih rastlin, podvojili oziroma potrojili smo si tudi našo domačo hasnivo živino. Ker pa vemo, da nam donaša naša domača hasniva živina, če smo se združili in napravili zadružne mlekarne, prodajalnice živine, mesto kakor dosihmal ali celo nič ali pa komaj 2–3%, po 5–7% dohodkov, vidimo, da si lahko, aki hočemo, aki smo pridni, skrbni, aki se organiziramo, združimo, pridobimo na leto okroglo 6.000.000 K več dohodkov od naše živine kakor do sedaj. In to je gotovo taka svota, za katero se nam je potreba potegniti in da pa to prav lahko dosežemo, imamo izgledov dovolj. Le poglejmo Švicarje, Švede, Norvege, Bavarse, koliko dobička njim donaša živinoreja, vsi so obogateli, in kar je bilo tamkaj mogoče, to je tudi pri nas Slovencih mogoče, samo potreba je ljudstvo podučiti in organizirati, združiti, da delamo tako vsi vzajemno, združeno, in po naukah mož kateri nas učijo iz lastnih skušenj.

To se mi je videlo pri razlaganju oddeleka zavarovanja živine kot zelo potrebno povedati, da naš kmetovalec razvidi in se prepriča, da ni še vse zgubljeno za njega, nego da si prav lahko opomore, aki si le sam hoče. Pozneje hočem še bolj natanko dokazati, da je neprecenljive važnosti to, da združimo vse kmetovalece v kmetijske zadruge, in posebej še v namerovano zavarovalno zadrugo.

Zdaj bodemo še tretji oddelek naše zavarovalne zadruge ogledali, da se prepričamo, ali bi zamogla zadruga uspešno delovati tudi na tem polju zavarovanja. Preden pa da prestopimo k temu računu, potreba nam je vedeti, koliko da imamo Slovenci obdelanega polja in vinogradov v svoji posestvi, in kolikoda pridelujemo sedaj poprečno blaga, ali poljskih in vinogradskih pridelkov.

(Dalje prihodnjic.)

Loterijske številke.

Trst: 30. junija 1900. 32, 36, 69, 77, 86

Linc: » » » 4, 84, 8, 33, 5

Na prodaj

čez 2 orala zemlje, hiša, klet in nova preša, 2 hleva, saduncsnik in vinograd se proda na Sredmi (Mittelberg). Cena je 600 gld., takoj plačati treba 300 gld. na drugo lahko čaka Blaž Urbas na Slemenu št. 40 p. Selanca. 1-2

xxxxxx
Išče se
gostilna
v najem. Dobro obiskana gostilna na dobrem prostoru se vzame takoj v najem. Naslov pri uredništvu »Slov. Gospod.« 1-3

HARMONIUM

amerikanskega sistema s 5 spremenami obsegajoč 5 oktav F.-F., malorabljen, leta 1898 kupljen, se proda za 70 gld. z zabojem. (Nov pa je stal 140 gld.) Kupci naj se blagovolijo oglasiti pri organistu Silv. Šentjurc v Ptiju. 1-3

Orgljavec

45 let star, samec, izučen mizar, izdeluje cerkvene oprave (stole itd.) v umni čebelorejji popolnoma izurjen in poštenega vedenja, želi pri kaki srednji fari orgljarsko in mežinarsko službo nastopiti. Naslov Jožef Rangus, orgljavec na Razborju, p. Loka pri Zid. mostu. 3

Vrednejše kot povsod drugod
k upite oblačilno blago, robje
platno in predpasnike,
narejeno perilo v
prav veliki
Adolf Messiah, Drangasse 4.

izberi in pa
tudi v kakovi sti.
Kdor enkrat pri meni
kaj kupi, se lahko prepriča.
Vrednejše kot povsod drugod!

Proda se

žaga in mlin s tremi tečaji, zidan, z dvema lepima sobama in kuhinjo, zraven je še druga zidana hiša z 2 sobama, s kuhinjo, 2 kleti, 2 vrta, njiva, 2 sadunosnika, travnik s sadnimi drevesi, hosta. Praša se pri gospoj Marija Kos v Pod-sredi (Hörberg) Sp. Štajarsko. 1-3

80 %

jesihova esenca

Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje 80% jesihove esence s 30–40 litrov studenčne vode, in izvrsten jesih je gotov.

1 liter 80% jesihove esence velja 1 gl.
1 liter 60% jesihove esence velja 60 kr.

Izvrstno laško namizno olje
katerega imam veliko zaloga, prodajam liter po 40, 48, 60, 64 in 80 krajev.

PTUJ R. Bračko PTUJ
v novi poštni hiši. 3-6

Spreten služabnik

(strežnik), kateri razume tudi kletarstvo, se takoj sprejme. Pojasnila daje o. Alfonz Svet, gvardijan oo. minoritov v Ptiju. 3-4

Na prodaj

je v občini Cvetkovski (Zwettendorf) dvoje malih posestev, prvo 2 1/2 orala, drugo 3 3/4 orala zemljišča pod ugodnimi pogoji prav vredno. Vpraša naj se pri občinskem predstojniku v Cvetkovcih. 3-3

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Švica).

Dobi se pri 4-26
R. Strasmayer-ju, puškarju
v Mariboru.

Najbolji moravski premog
in koks za kovače
se dobi po najnižji ceni pri
Alojziju Vršič-u,
trgovcu v Ljutomeru.

Ptujsko gimnazijo
obiskujoče dijake sprejema na
stanovanje učitelj. Naslov »Pomoč
pri uku« poste restante Ptuj. 2

Zaloga uradno potrjenih tiskovin.

Pozor!
Kedor potrebuje gotovo dober
gumi za cepljenje trt

naj si ga naroči v trgovini

J. N. Peteršič-a v Ptuj-u
zraven okraj. glavarstva.

— Cena primerno nizka —

Trgovina s papirjem in galant. blagom.

KUVERTE
s firmo pripravlja
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Jos. Mursa na Krapji pri Ljutomeru

Odkovan s častno diplomo I. 1895 na razstavi v Ptiju.

Na celiem Jugoslovanskem edina izdelalnica cementnih
mozaik-ploč.

Tlak sestavljen iz takih ploč je enak pogrenjenim umetuo vezanim preprogram in je lepsi in cenejši kot tlak iz klinker ali šamotnih ploč, ter skoro neomejene trpežnosti. **Stopnice iz cementa**, tudi brušene, imitacije marmora in sijenita. Trše in lepše kot iz kamena. **Cevi iz portland-cementa** v dvanajstih velikosti od 5cm do 75cm v premetu. Cementne korite za svinje in studence, za jasli, za govedo in konje. **Strešnike iz cementa z dvojno zarezo** in zgornjem obroblom (Doppelfalzziegel mit Kopfverschluss) z asfaltom impregnirani. Taki strešniki so skupčani na vseh štirih straneh, pripravni za zelo položne strehe. 13 komadov krije 1 m², ki tehtajo komaj 35 kg. — Ceniki zastonj in franko.

Filijala v Središči na Dr., zaloga: Radgona, Ljutomer.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lino.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domaća „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod.

18

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** prisjetenega izvedenca

v Mariboru,

Kokoschnegg-Allee, Hilarusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo **nagrobnih spomenikov**. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramora, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

22

Domača pijača,²

katera se napravi iz Eter-jevega sadnega soka, je prav krepčalna in okusna pijača, treba da poskusite in gotovo boste tako zadovoljni. Iz Eter-jevega sadnega soka narejeno sadno vino je priljubljeno v tisočih rodbinah in dobiva od dne do več prijateljev. 10 litrov sadnega soka, ki z vodo pomešani vskipe, da 120—140 litrov sad-

nega vina. — Liter te izborne pijače stane samo okoli 5 krajev. Deset litrov sadnega soka stane 8 gld. in se dobiva pri Ivan Hostnik-u v St. Vidu, Šmarje pri Jelšah, Štajarsko.

Kdor hoče 400 mark²⁵ garantirano mesečno lahko in pošteno zasluziti? Naj pošlje naslov z znamko: **V. 21 Annonen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.**

Prikladni darovi za sv. birmo.

Najizvrstnejše ure, zlate, srebrne

dobite pri

5-5

Ditingovem nasled. Th. Fehrenbachu

MARIBOR Gosposka ulica 26 MARIBOR

Podružnica: Dravska ulica 15 Maribor.

Budilniki, anker

od 1 gld. 20 kr. višje

Budilniki, koledar

od 2 gld. naprej.

Nikljeve ure, rem. ank.

od 2 gld. 50 kr. naprej.

Srebrne ure rem. 4 gld.

ankar 6 gld. in višje.

Zlata ura za gospo od

10 gld. naprej.

za gospode 20 gld. in višje.

Safhausenske točne ure

od 16—24 gld.

Kupuje staro zlato in srebro. Popravila in vrezke izvrši hitro in ceno.

Varnostna očala v rabi pri žvepljanju komad po 30 kr.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu

vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinješih podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hôtele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lino in ceno.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini za narocila cerkvenih orodij:

monstranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih, katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

Učenec

poštenih starišev in z dobrimi sprčevali, sprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom pri **Jožefu Farkašu**, trgovcu pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

3-3

Nov harmonij

na prodaj po primeroma zelo nizki ceni. Lastnik odpotuje ter se sploh ne bavi več z godbo. Vprašanja naj se blagovolijo pošiljati: **Enolog, Žalec, poste restante.**

3-3

Naznanilo!

Dovoljujem si naznaniti mojim spoštovanim obiskovalcem, da sem

svojo brivnico
radi popravljanja hiše preselil
v zgornjo Gosposko ulico
nasproti Stampfleje hiše
in prosim mi tudi v bodoče za-
upanje ohraniti.

Spoštovanjem

Emerik Baizer,
brivec.

Zgubila

se je vložna knjižica mariborske hranilnice z vlogo 3400 kron in 3 desetake v gotovem. Pošten najditev se prosi, da vrne najdeno in dobi zato darilo.

Ivan Vresner, posestnik na Bohovi pri Mariboru

Banka

„Slavija“

ima zdaj v Celji svoj glavni zastop v pisarni gosp. dr. Filipiča nasproti nemške cerkve nad Lemeževom krčmo zraven okr. sodnije hiš. štev. 15. 2-2

Ivan Likar,
glavni zastopnik banke »Slavije«.

Na prodaj!

V Šmartnu pri Slovenjem Gradcu je radi bolezni lepo posestvo, obstoječe iz 30 oral njiv in travnikov, 50 oral gozda, takoj po ceni za prodati. Omenjeno posestvo je tako pripravno za kako večje podjetje, posebno za izdelovanje opeke in lončarske posode. (Se že mnoga leta napravlja z dobrim vspehom izvrstna opeka). Je tri četrt ure od Slovenjegraškega kolodvora in četrt ure od okrajne ceste oddaljeno. Več se izve pri posestniku Ferdinandu Jehart v Šmartnem pri Slov. Gradcu. 1-2

Proda se!

Pritlična hiša z velikim zelenjadnjim vrtom in dvoriščem, gospodarskim poslopjem je na prodaj v Mariboru za 3500 gld. — 2000 gld. je intabuliranih.

Kje? pove upravnštvo lista.

Tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in priateljem žalostno vest, da je naša ljubljena hčerka, oziroma sestrica

Zorika

dne 26. t. m. ob polu 9. uri zvečer po kratki, mučni bolezni v 5. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage ranjce je bil 28. t. m. ob 5. uri po poludne na pokopališče v Sv. Martinu pri Šaleku.

Velenje, dne 26. junija 1900.

Josip in Susana Skaza,
stariši.

Josip Skaza,
brat.

Zahvala.

Za izkazano sožalovanje in udeležbo pri pogrebu mojega dragega soproga, gospoda

Henrik Klemenčiča,
trgovca in gostilničarja v Veržej,

ki je po dolgotrajnej in mučnej bolezni dne 25. junija previden s sv. zakramenti za umirajoče v Gospodu zaspal, izrekam vsem, ki so se dne 27. junija pogreba udeležili, osobito častitim gospodom duhovnikom, učiteljstvu, strelskemu in gasilnemu društvu, gospodom iz Radgone in Ljutomera, darilcem krasnih vencev in sploh vsem sorodnikom in priateljem svojo najiskrenje zahvalo.

Veržej, dne 28. junija 1900.

Julijana Klemenčič.

Slomšekove „PRIDIGE OSNOVANE“ glavnih spisov šesta knjiga.

Ravnokar je dotiskana in se začne te dni razpošiljavati.

Obsega v srednji 8° za uvod: «Vaje cerkvene zgovornosti» str. 1—150. — Potem I. del «Pridige ob nedeljah» (50) str. 51—248; II. del «Pridige ob zapovedanih praznikih» (20) str. 251—306; III. del «Pridige ob cerkvenih godovih» (12) str. 309—348; IV. del «Pridige ob godovih svetnikov sploh» (commune sanctorum) (32) str. 351—450.

Skupaj 114 pridig izborne vsebine.

Cena broširani knjigi s poštnino je 4 K.

Dobiva se v „tiskarni sv. Cirila v Mariboru“ pa tudi po vseh drugih slovenskih bukvarnah.

Slomšekov doprsni kip

Na od mnogih strani izraženo željo, dobiti o priliki Slomškove stoltnice njegov doprsni kip, obrnil se je pripravljalni odbor v ta namen do našega kiparja Repiča na Dunaju, ki je obljudil izgotoviti iz malca doprsje, predstavljajoče Slomšeka.

Pri najmanj 50 naročilih stalo bodo doprsje 20 K. Ako se oglaši več naročnikov, bodo cena primerno nižja. Kdo si tedaj želi naročiti omenjeni kip, naj prijavi nevtegoma naročbo, da bodo delo do konca meseca julija dovršeno. Prijave je pošiljati na

Ivana Zabukovšek
cand. iur. na Dunaju, vseučilišče.

Razglas.

Vsled sklepa okrajnega zastopa z dne 20. marca t. l. se bo vinograd, kateri se je svoje dni za napravo amerikanskega matičnjaka kupil prodal.

Vinograd leži v občini Lehnik pri Ptiju nasproti farne cerkve pri Sv. Trojici v Halozah, ima lepo logo, obstoji iz 3 in pol orala vinograda in 4 orale pašnika in iz mnogo sadunosnega drevja.

Hrami in sicer gospaska hiša, preša, hlevi in viničarija so v dobrem stanu in klet za 100 polovnjakov vina.

Kupci se vabijo do 1. avgusta da pismene ponudbe pri okrajnem odboru vložijo.

Okrajni odbor v Ptiju
dne 29. junija 1900.

Načelnik: Zelenik.

Vožnje karte in tovorni listi v AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parník Red Star Linie, Antverpen vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiedenergürtel 20

ali pa 21

Anton Rebek v Ljubljani — Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck — Bahnstrasse 8.

Razne uradne pečate
priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Fotografski zavod v Mariboru je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

♦ Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.